

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 71

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1638. 1939.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἐν γένει συντάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ τετάρτη περίπτωσις τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ἀπερὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτ. συντάξεων τροποποιεῖται ὡς κάτωθι, προστίθεται δὲ καὶ πέμπτη περίπτωσις ἀφορῶσα τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου.

δ) Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰς τοῦ τῆς Προεδρικοῦ Μεγάρου καὶ τῆς Ἀκαδημίας.

ε) Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, ἤτοι δακτυλογράφοι, γραφεῖς, γραμματεῖς, λογισταὶ καὶ οἱ ἀσκούντες ὁμοίαν τούτοις ἢ ἀνωτέραν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπὶ μισθῷ τακτικῶς ὑπηρετούντων, ὅσων κατεβάλλοντο εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, οἱ μὲν συμπληρώσαντες κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου 10ετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ὁ ἀρχιθαλαμηπόλος τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, δι' οὗς, ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, θεωρεῖται συντάξιμος, ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περὶ συντάξεων ἰσχύουσας διατάξεις. Οἱ λοιποὶ ὑπάγονται εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς καὶ τῶν μέχρι σήμερον γενομένων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν κρατήσεων λόγῳ συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως κανονίζεται κατὰ τὰς κειμένας περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων συνταξιοδοτικὰς διατάξεις καὶ βάσει βαθμοῦ ὀριζομένου διὰ πρῶτης ἐκδιδομένης ὑψηλῆς ἐπιταγῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀυτάρχου, κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω κανονιζομένη σύνταξις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίῃ :

α) Ἐπὶ γραμματέων καὶ τῶν ἀσκούντων ὁμοίαν τούτοις ἢ ἀνωτέραν ὑπηρεσίαν, τὴν σύνταξιν Ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως.

β) Ἐπὶ δακτυλογράφων καὶ γραφέων καὶ τῶν ἀσκούντων ὁμοίαν τούτοις ὑπηρεσίαν, τὴν σύνταξιν Ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως.

γ) Ἐπὶ ὑπηρετῶν τὴν σύνταξιν τοῦ κλητῆρος α' τάξεως. Αἱ κρατήσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ, ἐν ἐλάμβανεν ὁ ὑπάλληλος, πάντως δὲ οὐχὶ ἀνωτέρου :

1) Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων τῆς α' κατηγορίας, τοῦ μισθοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως.

2) Προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων τῆς β' κατηγορίας, τοῦ μισθοῦ τοῦ γραμματέως α' τάξεως, καὶ

3) Προκειμένου περὶ ὑπηρετῶν τοῦ μισθοῦ κλητῆρος α' τάξεως.

Ὁ ἐν τοῖς Ἀνακτορίσιν χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ λαμβάνοντος σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δὲν εἶναι συντάξιμος, ἂν μὴ ὁ ὑπάλληλος αἰτήσῃται τὴν διακοπὴν τῆς συντάξεως.

Ἡ σύνταξις τῶν πρώην ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ Κτημάτων, ὡς καὶ τῶν τοιούτων τοῦ τῆς Προεδρικοῦ Μεγάρου, εἰς οὓς ἔχει ἀπονεμηθῇ σύνταξις ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, κανονίζεται ἐφεξῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐφ' ὅσον εἶναι μικροτέρου τῆς ὑπὸ τὸν παρόντος νόμον προβλεπομένης.

Ἡ βεβαίωσις περὶ τοῦ βαθμοῦ οὗτινος τὴν σύνταξιν δικαιούνται οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰς ἐκδίδεται ὑψηλῇ ἐπιταγῇ παρὰ τοῦ Μ. Αὐτάρχου.

Ἡ πρὸς κανονισμὸν συντάξεως αἰτήσεις, μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, δέον, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐν τῷ ἀνατρεπτικῇ προθεσμίᾳ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρώην ὑπαλλήλων τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ Κτημάτων, οἵτινες ἔχουσι συμπληρώσει τὰ προσόντα τῆς συντάξεως, δυνάμει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἀλλ' ὧν ἡ σύνταξις δὲν ἐκανονίσθη ἔτι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προστίθενται δύο ἐπὶ ἐδάφια ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4.

3. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α' β' καὶ γ' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου καὶ ἄρθρου.

Ἡ περίπτωσις γ' ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων μόνον ἐπὶ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμνησθητέως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ τραῦμα ἢ νόσημα τοῦτο ἐπὶ γενεῃς μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ικανότητος 50 ο) καὶ ἄνω, τὸ δὲ ποσὸν τῆς καταβαλλομένης συντάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς θραυμάς 150.000 ἀποσπῶν δι' ἅπαντας τοὺς ὑπὸ σύνταξιν τιθεμένους κατ' ἔτος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης.

Ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεως τοῦ ποσοῦ τούτου μειοῦται ἀναλόγως ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξεληθόντων.

Ἡ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Πυροσβεστικῷ Σώματι ἢ τῷ τῆς τῆς Πυροσβεστικῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος λογίζεται συντάξιμος.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἰσχύουσα ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διάταγμα τοῦτο, ἔχουσα οὕτω :

Εάν όμως ο μισθός ο άνηκων εις τὸν τελευταίον βαθμὸν, ὅφ' ἔν ἐμισθοδοτήθη ὁ ὑπάλληλος, εἶναι μικρότερος τοῦ μισθοῦ τοῦ βῆθου, ὃν σμέσως προηγουμένως ἐκέκτητο ὁ ὑπάλληλος, δύναται οὗτος νὰ αἰτησῇ τὸν κλονισμόν τῆς συντάξεώς του, βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνηκόντος εἰς τὸν προτελευταίον τοῦτον βαθμὸν ὅποτε ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὁ διανυθείς εἰς τὸν τελευταίον βαθμὸν δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος.

2. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἱεραρχικῶς εἰς τὸν βαθμὸν Προσέδρου Ὑπουργοῦ προαχθέντων καὶ προαχθισμένων. Οὗτοι ἀποκτοῦσι δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ βαθμοῦ τούτου, μετὰ διετὴ ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῷ. Οἱ μὴ συμπληροῦντες διετίαν ἐν τῷ βαθμῷ Προσέδρου Ὑπουργοῦ συνταξιοδοτοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηγούμενου βαθμοῦ των, συνυπολογιζομένου εἰς τὸν προηγούμενον τοῦτον βαθμὸν καὶ τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν Προσέδρου Ὑπουργοῦ διανυθέντος χρόνου ὑπηρεσίας.

3. Ἡ ἀναγνωριζομένη ὑπηρεσία εἰς τινὰ βαθμὸν, συνεπείᾳ ἀναδρομικῆς προαγωγῆς, θεωρεῖται ὡς διανυθεῖσα πράγματι εἰς τὸν βαθμὸν τούτον.

4. Ἡ διάταξις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων καὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος ἐξεληθέντων τῆς ὑπηρεσίας.

5. Τὸ ἐδάφιον 5 § 1 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τὸ ἐδάφιον 7 § 1 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 τροποποιούνται, ὥς ἑξῆς ἰσχύουν, ὡς ἀκολούθως:

Ἄν ὁ ὑπάλληλος ἢ ὁ στρατιωτικὸς, συνεπείᾳ τραύματος ληφθέντος ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ὑποστῇ στέρεσιν τῆς ὁράσεως ἀμροτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀπορροισμὸν δύο ἀκρῶν ἢ διαρκὴ ἀπώλειαν τῶν διανοητικῶν των δυνάμεων, συντάξιμος μισθὸς εἶναι ὁ ἀνηκὼν εἰς τὸν κατὰ δύο βαθμοὺς ἀνώτερον ἐκείνου ὃν ἔφεραν ἢ ἔλαβε κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 καταργεῖται, ὁ δὲ ὑπολογισμὸς τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1016)37.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τοὺς ἤδη συνταξιούχους καὶ διὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος ἐξερχομένους καὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 52 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὡς ἐτροποποιήθησαν μετὰ τὴν ἐκτελέσει καταργεῖται. Τιθεῖται δ' ὡς αὐτῶν τὰ ἑξῆς:

1. Ἐπὶ ἀπόλυσιν λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξις δὲν δύναται νὰ ἑλᾷσται τοῦ 1)3 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ. πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπόλυσεως λόγῳ φυματώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ἢ πεπτικῶν ὀργάνων ἢ τῶν σπονδύλων, ὅποτε ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ 1)2 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ.

Ἡ περικοπὴ ὅμως τῆς συντάξεως ἀπὸ τῶν 2)3 εἰς τὸ 1)3 ἢ 1)2 τῶν ἐξεληθέντων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. τῆς 25 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ συντάξεων κλπ. διατάξεων», ὡς παθόντων σωματικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα, μὴ ὀφειλομένην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὡς καὶ τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου παλαιῶν συνταξιούχων ἐπέρχεται κλιμακωθὲν καὶ εἰς τρία συνεχῆ ἔτη κατ' ἴσα μέρη.

2. Δύναται ὅμως ὁ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης συνταξιούχος, κατὰ τὴν αἰτήσεώς του, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Σινδρίον, ἐντὸς τριμήνου ἀνατροπικῆς προθεσμίας, ἀργυρομένη ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος, νὰ αἰτησῇ τὴν ἐξέτασίν του ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Στρατοῦ, Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀπαναχρόστησεως αὐτοῦ τῆς συντάξεως τῶν 2)3 τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ του, καταβάλλων καὶ παράβολον δραχ. 500.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Σινδρίον ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελούσεως τῆς αἰτήσεως νὰ παραπέμψῃ τοῦτον ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Στρα-

τοῦ, Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας, πρὸς ἐπανεξέτασιν. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξετάζουσα τοῦτον ἀποφαίνεται, ἐὰν ἄντως φέρῃ τὸ δι' ἐ συνταξιοδοτεῖται πάθημα, ἐὰν τὸ πάθημα τοῦτο τὸν καθιστᾷ ἀνικανὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἡν ἐξετάσει ὑπηρεσίας του ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος τούτου.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ συγχου ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, λόγῳ βαρείας νόσου, ἢ ἐπανεξέτασις τούτου ἐνεργεῖται παρ' ἐτέρης Ὑγειονομικῆς Στρατιωτικῆς ἢ Ναυτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁρίζομένης τῇ αἰτήσει τοῦ, ἐνδιαφερομένου παρα τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, κρινούσης καὶ τὸ δεδικαιολογημένον τῆς μὴ αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ συνταξιούχου. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συγχου ἢ οἰκεία Ἀνωτάτη Ὑγειον. Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται βάσει τῶν ἐν τῇ συνταξιοδοτικῇ φακέλλῳ στοιχείων, ὅστις ἀποστέλλεται αὐτῇ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Σινδρίου.

Ἐὰν τὸ ποσοστὸν ἀνικανότητος ἐξικνεῖται μέχρι 40 ο)ο ἢ ἂν ὁ συνταξιούχος εὗρεθῇ ὑγιὴς ὡς μὴ φέρων οὐδεμίαν ἀνικανότητα, καταβάλλεται ὡς σύνταξις τὸ 1)3 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ, ἐὰν ὑπερβαῖναι τὰ 60 ο)ο τὰ 2)3 τοῦ αὐτοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ του. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Σινδρίον εὐθὺς ὡς περιέλιθῃ αὐτῷ ἡ γνωματεύσει τῆς οἰκείας Α. Ὑ. Ε. καθορίζει ὡς ἀνωτέρω τὴν νέαν σύνταξιν τοῦ παθόντος ἔχον ὑπ' ὅψιν τὰ ἐν τῇ γνωματεύσει ταύτης ἀναγραφόμενα ποσοστὰ ἀνικανότητος.

Προκειμένου περὶ τῶν συνταξιοδοτούμενων ἐκ φυματώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ἢ πεπτικῶν ὀργάνων ἢ τῶν σπονδύλων, ἐὰν τὸ ποσοστὸν ἀνικανότητος ἐξικνεῖται μέχρι 40 ο)ο καταβάλλεται ὡς σύνταξις τὸ 1)2 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των, ἐὰν δὲ ὑπερβαῖναι τὰ 40 ο)ο καταβάλλεται ὡς σύνταξις τὰ 2)3 τοῦ αὐτοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ των. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ παθὼν δὲν δικαιοῦθῃ συντάξεως μείζονος τοῦ 1)3 ἢ τοῦ 1)2 τὸ ἐκ δραχμῶν 500 παράβολον καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἄλλως ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Σινδρίου, ἐκδιδομένης, κατὰ τὴν αἰτήσεως τοῦ συνταξιούχου, ὑποβαλλομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 παρ. 1 καὶ 2 καθοριζόμενα, τὸ 1)3 ἢ τὸ 1)6 τῆς περικοπτομένης συντάξεως, ἀπαναχρηγεῖται καὶ εἰς τοὺς μὴ ὀσκούοντας βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ὄντας ἐπιπροσθέτως ἐντελῶς ἀπύρους μὴ λαμβάνοντας δὲ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου σύνταξιν μείζονα τῶν δραχ. 2000 προκειμένου περὶ ἀγῶμων καὶ δραχ. 3000 προκειμένου περὶ ἐγγῶμων.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Σινδρίον, κατὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπάρχουσας τοῦ συνταξιούχου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάξῃ προκειμένου μὲν περὶ ἀγῶμων καὶ τὴν περιουσιακὴν κατὰστασιν τῆς πατρικῆς αὐτοῦ οἰκογενείας, προκειμένου δὲ περὶ ἐγγῶμων καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου.

Ἡ μὴ ἔσκησις ἐπαγγέλματος ἐλέγχεται ἐπίσης παρὰ τοῦ Εἰλ. Σινδρίου δ' ἀπαντᾷ μέσῳ καὶ δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ γενεστέρας ἤθελεν ἀσκήσει. καὶ δι' ὃν χρόνον ἀσκεῖ, οἰονδήποτε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἀπογέρον αὐτοῦ εἰσόδημα ἐπὶ ἀγῶμων μὲν ὅντων τῶν δραχμῶν 2000, ἐπὶ ἐγγῶμων δὲ ὄντων τῶν δραχμῶν 3000, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς μηνὸς σχετικὴν περὶ τούτου ὑπεύθυνον δήλωσιν εἰς τὴν Ἐν. Δ)σιν Δημ. Λογιστικῆς (Δ)σιν Συντάξεων), ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἐμφαίνεται ἡ χρονολογία καθ' ἣν ἤρξατο ἀσκῆναι τὸ ἐπάγγελμα, τὸ εἶδος τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ὁ τόπος ἐνθα ἔσκειται, ὡς καὶ τὸ ποστὸν τῆς ἡμερησίας ἢ μηνιαίας ἀμοιβῆς του.

Ἡ Γ. Δ. Α. Α. προβαίνει, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰς τὴν μείωσιν τῆς συντάξεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Ἐνδεῆς ὑπεύθυνος δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου συνεπάγεται, ἐντὸς τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἀχρεωστήτως ληφθεισῶν συντάξεων καὶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως, ἐπαγγελομένην διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου δι' ἣς κρίνεται καὶ ἡ

ποινική εδύνην τοῦ δηλοῦντος. Ἡ ποινική δίωξις ἀσχετῶν κατόπιν μηνύσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ψευδῶς δηλοῦντες τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐν ἡ ἐκ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας ἀπορρέουσα σύνταξις συγχάνη μείζων τῆς συμφώνως τῇ ἀνωτέρω ἐδαφίῳ κανονιζομένης καταβάλλεται ἡ μείζων αὕτη σύνταξις.

3. Διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξεργασμένους τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ νόσου ὑπὸ τῆς παρουσιάζουσας τοῦ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ἀρχῆου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τόσα τρισσετά πέμπετα τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα καὶ τὰ πραγματικὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του.

4. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν ἔγινε 10ετῆ τοῖς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὑπηρεσίαν, διναμένου γοηματοῦ βοήθηματός ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν μηνῶν ἕως τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Ἡ συμφώνως τῇ ἀνωτέρω ἐδαφίῳ καθοριζομένη σύνταξις προσαυξάνεται, διὰ τοὺς ἔχοντας μὲν 10—15 ἐτῶν πραγματικὴν πηρεσίαν κατὰ 3)35 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ των, διὰ τοὺς ἔχοντας δὲ 16—18 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἡ σύνταξις συνίσταται ὁποσδήποτε εἰς 18/35 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ των.

5. Ἡ παράγραφος 6, τοῦ Ν.Δ. τῆς 25 Ἰουλίου 1924 (περὶ ἀδείων τῶν πολιτ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρεστῶν) ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

6. Τοῦ τυχόντος κατὰ τὰς ποσηγομένους παραγρ. 3 καὶ 5 ἐξαμήνου ἀδείας, κωλυομένου, λόγῳ παρυστάσεως τῆς ἀσθενείας του νὰ ἐνασπῇ τὰ ὑπηρεσιακὰ του καθήκοντα προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἡτιολογημένη γνωμοδότησις τῆς ἐγγυστερας πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ ὑπαλλήλου Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν τοῦ Στρατοῦ, περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων του.

Ἡ γνωμοδότησις οὕτῃ δέον νὰ σφραγίσθῃ εἰς αὐτοπρόσωπον ἐξέτασιν τοῦ πάσχοντος. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν, λόγῳ βαρείας νόσου, ἡ ἐξέτασις τοῦτου ἐνεργεῖται παρὰ τριῶν στρατιωτικῶν ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἰδιωτῶν ἰατρῶν, ὁρίζομένων παρὰ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν, κρινούσης ἅμα καὶ τὸ δεδικοιολογημένον τῆς μὴ αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τοὺς ἤδη συνταξιούχους καὶ διὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξελθόντας, ἡ πρώτη καὶ δευτέρα περιπτώσεις τοῦ ἐδάφ. 1 τῶν ἀρθρῶν 20 καὶ 53 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 τροποποιεῖνται ὡς ἀκολούθως :

1. Ἐπὶ παθόντος ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος ποσθίλως καὶ ἀναμνησθέντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σύνταξις συνίσταται :

α) Ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἡμιστέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρωτηριασμόν, εἴτε παντελῆ ἀχρησίαν δύο ἢ ἑκατὼν μελῶν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα ἢ ἐξ ἄλλου παθῆματος κατέστη ἀνίκανος παντελῶς καὶ διαρκῶς διὰ τὴν ἐξάσκησιν οἰοῦσδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ σύνολον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 18, 50 καὶ 51 συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ.

β) Ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως τοῦ ἐνὸς ὀφθαλμοῦ ἢ ἀκρωτηριασμόν ἢ παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς ἄκρου μέλους ἢ ἄλλο πάθος καὶ κατέστη ἐκ τούτων παντελῶς καὶ διαρκῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἐξασκῶσθαι μόνον τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὸ 2)3 τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 18, 50 καὶ 51 συνταξίμου μισθοῦ.

Προκειμένου περὶ κληρονομῆς ἢ ἐφ' ἑτέρου μὴ ποσοστῶν ἐξ ὑποσταθείσας καὶ μνηστὸς ἢ ἄνευ θητείας ὁπλίτου τῆς Χερσονησιακῆς, πλὴν τῶν ἐκ πολεμικῶν τραύματος συνταξιούδων, μόνων, δικαιούται οὕτως τῆς συντάξεως τῆς ἑνὸς περιπτώσεως β', μόνον ἐφόσον κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐξασκῶσθαι τῶν προτέρων του ἐπαγγέλματος. Ἐὰν ὅμως ἡ πάθος αὐτοῦ θυχερὴν τὴν ἀσκήσιν τοῦ προτέρου του ἐπαγγέλματος, ἀλλοιῶς δ' ἅμα τοῦτον ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ διοικητικὴν, οὗτος δικαιούται εἰς τὸ 1)3 τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 50 καὶ 51 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ.

Οἱ ἤδη λαμβάνοντες τὴν προσούξῃσιν τῶν 4)50 ἢ 8)50 ἢ 13)50 δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἐπανεξέτασιν των παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Στρατοῦ, Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐπαναχρηστήσεως αὐτοῖς τῶν περιουσιολογῶν 4)50 ἢ 8)50 ἢ 13)50 ἐποβάλλοντες πρὸς τοῦτο. ἐντὸς τριμήνου ἀναπρεπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, μετὰ παραβόλου δραχ. 500. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς μηνός, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ περιελεύσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ παθόντος, ὑποχρεοῦται νὰ παραπέμψῃ τοῦτον ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξετάσασα τοῦτον ἀποφαίνεται δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, ἐὰν, ἐνεκα τῆς φύσεως τῆς νόσου τοῦ παθόντος, ἀπαιτούσης τυχὼν ἰδιαίτερον ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, δέον νὰ ἐπαναχρησθῶσιν ἢ μὴ αὐτῷ τὰ περιουσιολογῶν 4)50 ἢ 8)50 ἢ 13)50, ἐξαιρέσει τῶν ὑποστάντων στέρησιν τῆς ὁράσεως ἡμιστέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ παντελῆ ἀχρησίαν δύο ἄκρων μελῶν ἢ πλήρη διανοητικὴν ἀνικανότητα, ὧν ἡ σύμταξις προσαυξάνεται κατὰ 15)50 ἐπὶ τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ των.

Αἱ παράγραφοι 6, 7 8 καὶ 9 τοῦ ἐδάφ. 2 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ παθὼν δὲν δικαιοῦται τῶν ἐπὶ πλέον 4 ἢ 8 ἢ 13)50 τὸ ἐκ δραχ. 500 παραβόλου καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἄλλως ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Ἡ περιουσιολογία τῶν 4 ἢ 8 ἢ 13)50 τῶν ἐπέρχεται κλημακῆδον καὶ εἰς τρία συνεχῆ ἔτη καὶ κατ' ἴσα μέρη.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται σύνολον μηνιαίου συνταξίμου υἱοῦ ἢ 2)3 ἢ 1)2 ἢ 1)3 αὐτοῦ, νοεῖται ὡς τοιοῦτον τὰ 50)50 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ἢ τὰ 2)3 ἢ 1)2 ἢ τὰ 1)3 τῶν 50)50 τῶν.

2. Διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξεργασμένους τῆς ὑπηρεσίας συνεπείῃ νόσου ἢ τραύματος, προσελθόντος ποσθίλως καὶ ἀναμνησθέντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸν βαθμὸν ἢ μισθὸν ἐν οὗτος φέρει ἢ λαμβάνει κατὰ τὴν ἐξόδον αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Ποσοστὸν ἀνικανότητος ἔλασεν τοῦ 25 ο)ο δὲν παρέχει δικαίωμα συντάξεως ἀνικανότητος.

Ἡ ὡς ἄνω συνταξις προσαυξάνεται κατὰ 5)35, ὑπολογίζεσθαι ἐπὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς τὴν πάθος συντάξεως. Ἡ σύνταξις ἡ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας προεργασμένη εἰς τὴν ἀνωτέρα τῆς ποσότητος τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος, καταβάλλεται ἡ μείζων αὕτη σύνταξις. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην καταβάλλονται τὰ 5)35 μόνον ἐφόσον τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος ὑπερβαίνει τὰ 50 ο)ο.

3. Εἰς τὸ ἀρθρ. 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ποσθίλως 2ον ἐδάφιν καὶ εἰς τὸ ἀρθρ. 53 ἐδάφ. 4. Τὰ ἤδη ἐξ. 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθρ. 53 λαμβάνουσιν ἐφεξῆς σειράν 5, 6 καὶ 7. Τὰ ποσθίλως ἐδάφιν 2 τοῦ ἀρθρου 20 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 53 ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Ἡ ἀνωτέρω σύνταξις, ἐξαιρέσει τῶν ὑποστάντων ἀκρωτηριασμόν, κανονίζεται πρὸς τὴν ἡμετέραν. Οἱ τυχόντες τῆς τοιαύτης προσωρινῆς συντάξεως ἐπ' αὐτῇ ἀναμνησθέντες καὶ ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειράν διέττας, ἡ σύνταξις αὕτη ἐπὶ τῆς ἐπανεξέτασιν των πρὸς τὴν ἀνωτέρα τῆς ποσότητος τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος, καταβάλλεται ἡ μείζων αὕτη σύνταξις. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην καταβάλλονται τὰ 5)35 μόνον ἐφόσον τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος ὑπερβαίνει τὰ 50 ο)ο.

Αἱ ἀνωτέρω τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιούντων, τῶν ἀποβιούντων τῆς λήξεως τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐξαιρέσεων προϋποθέτων πρὸς ἐπανεξέτασιν, καθορίζονται δι' ἐξῆς :

1. Τὰς περὶ προσούξῃσιν διατάξεις ὑπάρχοντι καὶ

αί συντάξεις αἱ κανονιζόμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐδ. 3 τοῦ παρόντος, ἐφαρμοζομένων καὶ δι' αὐτάς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις προσδιορισμοῦ ἀνικανότητων τοῦ Νόμου 2769, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

* Ἀρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ὁ Δικαστής, μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἀνακρίσεων, ὑποβάλλει ταύτας μετ' ἱτιολογημένου περιήματος τοῦ περὶ τοῦ ἂν ὁ ὑπάλληλος ἔπαθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἢ μὴ, πρὸς τὸν παραγγέλλοντα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, ὅστις παραπέμπει τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τοῦ περιήματος εἰς τὴν ἐγκυρῶσαν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ παθόντος Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριωτῶν

Εἰς τὴν παράγραφον πρώτην τοῦ ἐδαφ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 καὶ τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 60 μετὰ τὰς λέξεις «ἐὰν τοῦτο προήλθε προδήλως» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ ἀναμφισβητήτως».

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 αἱ λέξεις «τριμελὴς ἱατρικὴ ἐπιτροπὴ» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριωτῶν».

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 27 διγράφεται ἡ λέξις «τριμελοῦς».

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 27 καὶ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 60 καταργοῦνται. τίθενται δὲ ἀντ' αὐτῶν τὰ κάτωθι :

Ἐπανόρθωσις τῆς ὅλης διαδικασίας εἶναι ἄκυρος, ἐκτὸς ἂν ἐντονηθῇ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπανεξέτασις τοῦ παθόντος παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοθεῖσα γνωμάτευσις ἀναγνωρίζει ἀνικανότητα ἢ νόσημα.

Ἡ ἐπανεξέτασις διατάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποβάλλουμένη ἐντὸς ἐξουχίου περιθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρώτης γνωματεύσεως. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αἰτήσῃται ὁποιοδήποτε τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ παθόντος τοῦ φέροντος ἀνικανότητα συνεπεῖα τραυματίας.

Αἰτήσεις περὶ ἐπανεξέτασεως, νυνομένη παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ ὅσον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ παραβόλου βουλήτων πεντακάσιων (500), ἐπιστεφουμένων εἰς τὸν καταβάλλοντα εἰς ποσότητα κατ' ἑν ὅπως ἤθελε δικαιωθῇ συνεπεῖα τῆς ἐπανεξέτασεως συντάξεως ἢ μεζῶνος τοιαύτης.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται μετ' ὅλονκληρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπου ἐπὶ τῇ βᾶσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδίδει τὴν σχετικὴν πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 αἱ λέξεις «ἡ τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐπὶ τῇ ἐξετάσει ἀντὶ τῆς ὡς ὠνομάζετο Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριωτῶν ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριωτῶν».

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν εἰς τὴν ἐντολήν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθεῖσα γνωμάτευσις ἐν ἀλλοδαπῇ, διμένει τυχὼν ἐν αὐτῇ ἔφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς ἐδῶ 27 διατάξεσιν».

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 60 τὸ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1935 Β. Α. αἱ λέξεις «δύναται ὡς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἀποφασίζονται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

Τὸ ἐδάφιον 10 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 27 καὶ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 60 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

α10. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος ὁφειλομένης εἰς νόσον

ἡ ἀρνητικὴ γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχέσιν τῆς νόσου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ὁμοίως εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ ἡ θετικὴ γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἂν αὕτη ἐκδοθῇ ὁμοφώνως καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριωτῶν, ἐκδιδομένης καὶ ταύτης παμψηφεί. Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας ἂν ὑπάρχῃ δέον νὰ σημειῶται ἐν τῇ ἐκδιδομένῃ γνωματεύσει τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν.

* Ἀρθρον 7.

1. Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1935 Α. Ν. περὶ συμπληρώσεως κλπ., δι' ὧν ἐτέθησαν τὰ ἐδάφια 11 καὶ 12 εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

11. Ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπου καὶ διατάσσεται ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον πρὸς ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 ἀνακρίσεων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων.

2. Προστίθενται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 27 τὰ κάτωθι ἐδάφια.

12. Ὁ δικαιωθεὶς προσωρινῆς συντάξεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 19 καὶ 20 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων μηνῶν, τῆς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 20 ὅριζομένης διετίας νὰ προσέλθῃ πρὸς ἐπανεξέτασιν ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας Ὑγιον. Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξετάζουσα τοῦτον ἀποφασίζει διὰ γνωματεύσεως τῆς ὁποιασδήποτε καὶ φύσιν ἂν εἶναι ἱκανὸς διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐξτελεῖ ἢ εἶναι ἀνίκανος δι' αὐτήν.

13. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας διετίας εὐρεθῇ ὅτις ὄντως ἀνίκανος, ἢ Α.Υ.Ε. Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας διαβιβάζει τὴν περὶ τούτου γνωματεύσιν τῆς εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸς ἐξακολουθήσιν ἢ ἀναγνωρισθεῖσας συντάξεως. Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανεξέτασιν εὐρεθῇ ὅτις καὶ αὖθις ἀνίκανος ἢ Α.Υ.Ε. Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας διαβιβάζει τὴν περὶ τούτου γνωματεύσιν τῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπου διὰ πράξεώς του μετατρέπει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 κανονισθεῖσαν προσωρινὴν σύνταξιν εἰς ὀριστικήν, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διετίας.

Ἐὰν ὅμως εὐρεθῇ ἱκανὸς κατὰ τινὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπανεξεταστέων ἢ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ διαβιβάζει τὴν περὶ τούτου γνωματεύσιν τῆς, ἐντὸς 5 τοῦ πολὺ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ παθόντος, εἰς τὸ εἰς 8 ὑπὸ τὴν ὁρμήν τοῦ Ὑπουργοῦ, τοῦτο δέ, ἐντὸς 10 τοῦ πολὺ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελύσεως τῆς γνωματεύσεως, κοινοποιεῖ μὲν ἐν ἀντιγράφῳ ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἀποστέλλει δὲ τὸ πρωτότυπον αὐτῆς εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸς διαγραφὴν τούτου ἐκ τῶν συνταξιούχων.

14. Ὁ ὡς ἱκανὸς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, κρινόμενος ὑπάλληλος, δικαιούται, ἐντὸς 15 τοῦ πολὺ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 ἐδαφ. 2 διετιῶν ἢ ἐντὸς 15 τοῦ πολὺ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν, κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἐπανεξινομένου ἐδαφίου κοινοποιήσεως τῆς γνωματεύσεως, νὰ ἐπανεέλθῃ αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεων εἰς τὴν εἰς ἣς εἶχαν ἀποχωρήσει θέσιν τοῦ. Αἱ θέσεις τῶν διατελούντων ὑπὸ προσωρινὴν σύνταξιν δημοσίων λειτουργῶν δύναται νὰ συμπληρωθῶσιν, οἱ δὲ τυχὼν εἰς ταύτας ἐπανερχόμενοι διατηροῦνται ὡς ὑπεράριθμοι καταλαμβάνοντες τὰς πρώτας κενωθησομένας ὀργανικὰς θέσεις.

Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις περὶ ἐπανεξέτασεως δὲν ἰσχύουσιν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει νόμιμον κώλυμα, συνεπαγόμενον ἀνικανότητα τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς διορισμὸν.

15. Ἐὰν ὁ παθὼν ὑπάλληλος, δὲν ἤθελε προσέλθῃ πρὸς ἐπανεξέτασιν ἐνώπιον τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου, προθεσμίας, οὐ

σης ανατρεπτικής, ή, εάν ό ως ικανός κρίνόμενος κατά τούτο όρισμούς των προηγουμένων έδωρίων υπάλληλος δέν επα- νέλθη είς την υπηρεσίαν, ή έντός τής έν τώ έδαφ. 14 του παρόντος άρθρου προθεσμίας, ούτως ανατρεπτικής και ταύ- της, δέν αναλάβη υπηρεσίαν, κανονίζεται αίτησις του ένδια- φερομένου σύνταξις από τής λήξεως τής ως άνω διετίας, έφ' όσον συντρέχουσιν αί πρός κανονισμόν τοιαύτης συντάξεως ά- παιτούμενοι όροι του έδ. 1 του άρθρου 1 και του άρθρου 2 και 3 του Διατάγματος τής 31 'Οκτωβρίου 1935, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρας και διά του παρόντος.

16. Έπανερχομένου του υπαλλήλου είς την ήν θέσιν κα- τέιχε πρότερον, κατά τ' άνωτέρω, ό από τής άοχής αΐτου ότμακρύσεως έν τής υπηρεσίας μέχρι τής επανόδου του, χρόνος έκτός υπηρεσίας δέν υπολογίζεται ούτε διά την σύν- τάξιν ούτε διά την άργαίότητα ή προαγωγήν.

17. Η Άνωτάτη Ύγειονομική Έπιτροπή και αί Έπιτρο- παι Άπαλλαγών έν πάση περιπτώσει εφαρμογής του παρόν- τος νόμου δύνανται, άν τό κρίνουν άντικαίον, νά παραπέμ- ψωσι τόν παθόντα υπάλληλον τρός κλινικήν παρακολούθησιν ή οίανδήποτε παρατήρησιν είς τό κατάλληλον κατά την κρί- σιν των στρατιωτικών Νοσοκομείων ή Δημόσιον ή Διμοσικήν τοιούτων.

18. Αί διατάξεις των έδ. 12—17 δέν εφαρμόζονται άνα- φορικώς πρός την επάνοδον είς την υπηρεσίαν διά τούς στρα- τιωτικούς έν γενεί.

Οί άνωτέρω κοινόμενοι κατά την επανεξέτασιν ύγιεις λαμ- βάνουσιν σύνταξιν άποστρατεύσεως άνάλογον με τή συντάξιμα έτη τής υπηρεσίας των, είς ή προστίθεται και ό χρόνος καθ' όν διετέλεσαν έν προσωρινή συντάξει υπολογιζόμενος είς τό ήμισυ.

19. Αί διατάξεις των άρθρων 4—8 του παρόντος νόμου δέν εφαρμόζονται διά τούς όπλίτας τής Χωροφυλακής 'Οσαύτως δέν ήλυνται τό έκ των προηγούμενων 1, 2 και 3 του έδαφίου 2 του άρθρου 1 του Α. Ν. 465 του 1937 άποστέοντα δικαίωμά των συντάξεως διά τούς υπό τήν ως άνω νόμου τούτου έξελθόντας τής υπηρεσίας στρατιωτικούς.

Άρθρον 8.

Είς τό άρθρον 53 του Διατάγματος τής 31 'Οκτωβρίου 1935 (ατοί άπονομής κλπ.) προστίθενται έδάφ. 7, 8 και 9 έχοντα ως έξής :

7. Έσεδοι άξιωματικοί και άνθυποσπισται καταστάντες άνίκατοι διά την στρατιωτικήν υπηρεσίαν, συνεπεία τραύμα- τος, ήτοι έλσθεν έν πολέμω καθ' όν χρόνον έωρεον τήν βαθμύν του άπαξιωματικού, και μη υπαχθέντες είς τās διατάξεις των Νόμων 2588 και 4506 ως έτροποποιήθησαν μεταγενεστέως συνταξιοδοτούμενοι δέ κατά τās διατάξεις των Ν. 2769 και 3122 λαμβάνουσιν ως σύνταξιν, από τής ισχύος του πα- ρόντος και έφ' όσον έξ έτέρων διατάξεων δέν δικαιούνται μερί- ζοντας συντάξεως, οί μόν φέροντες τόν βαθμόν του υπολογιστού και άνω και οί άνθυποσπισται όλόκληρον τόν συντάξιμον μι- σθόν του βαθμού των, οί δέ άνθυπολογιστάί όλόκληρον τόν συν- τάξιμον μισθόν του υπολογιστού.

8. Οί υπαχθέντες είς τās διατάξεις του Νόμου 2588 και οί έν τώ άνωτέρω έδαφίω 7 περιλαμβανόμενοι, έφ' όσον έκρίθησαν υπό τής Α.Υ.Σ.Ε. ως φέροντες άνικηρότητα 60 c)ο και άνω, δύνανται νά δικαιωθώσιν, από τής ισχύος του παρόντος, προσυζήσεως τής συντάξεως αΐτων κατά 5150 επί τοις μνημίου συνταξίμου μισθού των.

Η προσυζήσις αΐτη χορηγείται δι' άποράσεως του Έλεγ- κτικού Συνεδρίου, στρουγγυμένης επί γνωμοδότησεως τής Άνω- τάτης Ύγειονομικής Έπιτροπής Στρατού, Ναυτικού ή Αέ- ρος και κατόπιν αίτήσεως του παθόντος υποέλλημένου είς τό Έλεγκτικόν Συνέδριον έντός θμηρου ποθεσμένου από τής άποστρατεύσεως του παρόντος. Η οικεία Άνωτάτη Ύγειονομική Έπιτροπή έξετάσσουσα τούτον άποσπινεται δι' ήτοιολογμένης έκθέσεως, εάν, ένεκα τής φύσεως τής νόσου του παθόντος, άτιτούσιν ιδιαιτέρας ύγειονομικήν περίθαλψιν δέον νά χορη- γώσιν ή υπό τή αίτούμενη επί πλέον 5150.

Αί διατάξεις του άρθρου 5 έδαφ. 1 παράγρ. 5 και 6 του

παρόντος, περί καταβολής παραδόλου, εφαρμόζονται και έν προκειμένω.

9. Οί ύπηρετούντες ήδη βοηθητικοί ύπολοχαγοί του Νόμου 2588 καταλαμβάνονται υπό του όρίου ήλικίας πρό τής συμ- πληρώσεως 30ετούς συνταξίμου υπηρεσίας, άποστρατευόμενοι λαμβάνουσιν ως σύνταξιν όλόκληρον τόν συντάξιμον μισθόν του ύπολοχαγού, έφόσον αΐτος δέν είναι κατώτερος τής άνα- λογούσης συντάξεως του βαθμού των βάσει των έτών τής ύ- πηρεσίας των.

Είς τās διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου υπάγον- ται, από τής ισχύος του παρόντος, και οί πρό τούτου άπο- στρατευθέντες λόγω όρίου ήλικίας ή λόγω σωματικής άνι- κανότητας βοηθητικοί ύπολοχαγοί, του Νόμου 2588.

Άρθρον 9.

Διά τās μετὰ την ισχύν του παρόντος νόμου κανονιζόμενες συντάξεις των παθόντων έξ αίτίας τής υπηρεσίας, άσχέτως του χρόνου τής άποχωρήσεως τούτων έκ τής υπηρεσίας, εφαρ- μόζονται αί διατάξεις των άρθρων 5 και 7 του παρόντος.

Άρθρον 10.

Αί κατά την έναρξιν του παρόντος Νόμου έκκρεμείς δικ- δικασίαι του άρθρου 27 και 60 του Διατάγματος τής 31 'Ο- κτωβρίου 1935 συνεχίζονται, σμάρωνως πρός τās διατάξεις αΐτου, ως τροποποιούνται διά των άρθρων 6 και 7 του πα- ρόντος.

Άρθρον 11.

1. Είς τās διατάξεις του παρόντος Νόμου υπάγονται και οί ήδη συνταξιούχοι.

Η μείωσις τής συντάξεως των έν υπηρεσία παθόντων ή προβλεπόμενη υπό των άρθρων 1 και 5 του παρόντος ένερ- γείται οικείαν παρά τής άρμοδίας Ύπηρεσίας του Ύπουρ- γείου Οικονομικών.

2. Είς τās διατάξεις του Διατάγματος τής 31 'Οκτωβρίου 1935, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέως και τροποποιείται διά του παρόντος δέν υπάγονται οί όπλίται άνάπτυχοι και θύματα πολέμου οί συνταξιοδοτούμενοι κατά τās διατάξεις των Ν. 2769, 3122 και τās διατάξεις τής § 4 του άρθρ. 6 του από 23 Νοεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περί κωδικοποιήσεως κλπ.».

3. Οί συνταξιοδοτούμενοι δυνάμει του άρθρου 6 παράγρ. 4 του Ν. 2769 και του άρθρου 6 παράγρ. 4 του Ν. Α. τής 23 Νοεμβρίου 1925 «περί κωδικοποιήσεως κλπ.», ιδιωται στε- ρεώνται από 1 'Ιανουαρίου 1940 τής άπονεμηθείσης συντά- ξεως, έφ' όσον άπικατεστάθησαν άστυκώς ή όγκροτικώς, ή άλ- λως πως όπεξημιώθησαν διά τό δι' ό συνταξιοδοτούνται άτύ- χηνα ή την εγκαταλειυθείσαν τυχόν περιουσίαν των, ή έφ' όσον συγγάγονται, κατά βεβίωσιν του οικείου οίκου. έφ' όσον, όμο- λογουμένως άσπερι.

Εκ των άνωτέρω, όσον τό δικαίωμα άποδεικνύεται έξ έπι- στήμων έγγραφων διατηρούσι, έν πάσει περιπτώσει την άπονε- μηθείσαν αΐτοίς σύνταξιν, ήτοι προσκομένον περί ιδιωτών Θ. Πελέμου Μ. Αΐα ή ήμάρων έν Βουλγαρία, οίτινες δέν έ- τυχον ούδέμιας άποζημιώσεως ή άποκαταστάσεως, προσσυζά- νεται κατά βραχυτάς εκατόν μηνιαίως.

Η όπόμενις περί τής υπάρξεως των άνωτέρω περιπτώσε- ων βεβαιεί τό Διμοσίον.

4. Διά τούς μη υποέλλόντας σΐτησιν περί άφορμώσεως τής συντάξεως των, μέχρι τής 31 Μαρτίου 1939, αί κατ' έ- τας πρό τής ισχύος του από 6 Ιουνίου 1935 Α. Ν. περί ρυθμίσεως των συντάξεων κλπ. διατάξεις, και αΐτοις συντάξεις και επίδόματα συσσωματωμένα με τήν σύνταξιν του Έλεγκτικού Συνεδρίου ως ενιαία, και τας ήτοι κατ' έλκτάς από 1 'Απριλίου 1940 τας τας ισχύει και του έδ. 2 του άρθρ. 2 του Α.Ν. 465 του 1937, αρμόζει και μετὰ την έκδοσιν τής κατάξεως ταύτης, ήτοι, έντός τής προθεσμίας των άρθρων 26 και 59 του Διατάγματος τής 31 'Οκτωβρίου 1935 «περί άπονομής κλπ.» ήτς περί άφορμώσεως τής συν- τάξεως αίτήσεως.

Τό Ύπουργείον Οικονομικών διαβιβάζει είς τό Έλεγκτι- κόν Συνέδριον πίνακα των μη άφορμωθέντων μέχρι τής 31-

μοσιεύσεως τοῦ παρόντος συνταξιοδότη, ὃν ἡ σύνταξις καθορίζεται ὑπὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω.

5. Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκτελούντες ὑπαλλήλοι τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, συνεπεία νότου ἢ ραγίσματος προσελόντος προδήλως καὶ ἀναμφισπονήτως ἐξαιτίας τῆς ὑπηρεσίας, δικαιούνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συντάξεως, ἀναγνωριζομένης αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος.

6. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ν. 5617 οἱ ἐξετασθέντες, σωματικῶς πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 22(11)1935 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων διατάξεων παρὰ τῆς Α.Ν.Υ. Ἐπιτροπῆς καὶ κριθέντες ἔτι καὶ τῆς ὡς μὴ προδήλως παθόντες ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, δύνανται ἐντὸς τριμήνου ἀπαρτιπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ οἰκίσωσι τὴν ἐκ νέου ἐπανεξέτασιν αὐτῶν καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤμελλον κριθῇ ὡς παθόντες προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, γερουσίαν αὐτοῖς ἀπὸ 22(11)1935 καὶ μέχρις ἐκτελέσεως τῆς συντάξεως των πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 22(11)35 καθοριζόμενα 8)50 διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Οἱ δικαιωθήμενοι τῆς προσαυξήσεως τῶν 8)50 συμπληροῦσι ταύτην πρὸς τὰ ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον ἐξ ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως βεβαιωθέντα δὲ εἰς βάρος τῶν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκδοθείσης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 465)37 καὶ ἀποφνηαμένης, ὅτι οὗτοι δὲν διετήρησαν τὰ τοῦ Ν. 5617 εὐεργετήματα.

Οἱ μὴ δικαιωθήμενοι τῆς ὡς ἄνω προσαυξήσεως καὶ ὄντες ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ ἀχρεωτήτως ληφθείσης συντάξεως, βεβαιωθείσης εἰς βάρος αὐτῶν δυνάμει τῆς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκ. Συνεδρίου, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τῶν χρεῶν τούτων.

Διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐπανεξέτασιν τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν κατατίθεται ὑπ' αὐτῶν παρόβολον δραχ. 500 καταπίπτον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὲρ τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Α. Ν. Ε. Στρατοῦ καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

7. Τὰ ὡς ἀνωτέρω 8)50 ἐξακολουθοῦσιν καταβαλλόμενα καὶ μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος νόμου ἐὰν ἡ ἄνω γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως περὶ τῆς διατηρήσεως τούτων, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου καὶ τῆς ἰδιαίτερας ὑγειονομικῆς περιθάλψεως ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ συνταξιούχου.

8. Ἀξιωματικοὶ ὑπαχθέντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5617 καὶ κριθέντες μεταγενεστέρως παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ὡς προδήλως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παθόντες μὴ προσαυξήσαντες δὲ συνεπεία πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν σύνταξιν αὐτῶν κατὰ 8)50, προσαυξάνουσι ταύτην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 465 τοῦ ἔτους 1937 ὑπαγόμενοι ἐφεξῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

9. Τὸ Ν. Α. τῆς 15(12)25 τὸ κυρωθὲν διὰ τοῦ Ν. 3771 δι' οὗ ἐλογίσθη συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Καρατόξου, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ θεωρούμενον ὡς ἀνεκτίμενος καταργηθὲν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἄνω τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐπερχομένην πέντως τῶν συντάξεων τῶν ἤδη συνταξιούχων ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1938.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὰς πίνakas τῶν διὰ πολιτικῶν λόγων ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ τὴν 1829-1924 καὶ διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πινάκων τούτων δὲν συμπληροῦνται εἰς τὸ ποσὸν ὡς 5 ἐκτελεσθέντων τὸ διατεθὲν διὰ τοῦ Α. Ν. τῆς 5(6)1935 καὶ 977)1937 πρὸς συντάξιοδότησιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

2. Ὑπάλληλοι περιλαμβανόμενοι εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένους πίνakas, ἀπολυθέντες ἀπὸ διὰ πολιτικῶν λόγων καὶ ἐπανελθόντες εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐὰν ἀπεμνημόνευσαν ὡς ἀποδήσαντες ἐκ νέου ταύτης καὶ διετέλουν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 5-6-35 ἐκτὸς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται νὰ προσμετρήσωσι τὸν ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπομνημόνεως τῶν χρόνων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν πινάκων ὡς χρόνον συντάξιμον καὶ οἰσὶς ὑπάρξεως τινὸς τῶν ὅρων οἵτινες ἀποσπεροῦσι τὴν ἀπολύσεως τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου τῆς 5-6-35, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀνήκει εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον.

3. Ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν δικαιωθέντων συντάξεως δυνάμει ὡς Α. Ν. τῆς 5(6)35 καὶ 977 τοῦ 1937 θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθ. 14 τοῦ Δ' τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

4. Ἡ ὑπὸ τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἁρθ. 5 τοῦ Α. Ν. 977)1937 καθοριζομένη διμνησὶς προθεσμία διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἢ πείσεως συντάξεως τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. τῆς 4(6)35 περὶ ὕλικης καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἀξιωματικῶν κλπ. παρατείνεται ἐπὶ τρεῖς εἰσὶν ἔτη ὑπερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ οὐξήθωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 ἁρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 977)37 ποδὲλεπόμενα ποσοστὰ καταβαλλομένης συντάξεως εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοὺς ὑπαχθέντας εἰς τὸν Α. Ν. τῆς 4(6)35 περὶ ἠθικῆς καὶ ὕλικης κλπ. καὶ ἔχει συμπληρωθείσης τοῦ νοθορισθέντος ποσοῦ τῶν βραχυῶν 13 ἐκτελεσθέντων.

Κυροῦνται αἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθείσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ οὐξήσεως τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἐν ἡλικίᾳ τῶν ὁρρέων συνταξιούχων θεωρεῖται γινόμενη τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, καθ' ἣν συμπληροῦται τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ δὲ συμπληρωσις τῆς 20ῆς τῶν καμμένων νομῶν καθορίζεται ἐκ τῆς ἡλικίας θεωρεῖται γινόμενη τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους καθ' ἣν συμπληροῦται τὸ ὅριον τούτου.

2. Ἐκαστος συνταξιούχος δικαιούται νὰ ἀντίστηται, ἢ οὐκ ἀντίστηται, πλῆρωσιν τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς κατατάξεως του. Ἡ σχετικὴ πρὸς τοῦτο οἰκισὶς ὑποβάλλεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἠτιολογητικῶν τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον. Ἀπὸ καθορισθέντος τοῦ Ταμείου πληρωμῆς τῆς συντάξεως δὲν ἐπιτρέπεται ἀλλαγὴ τούτου πρὸ τῆς παραλεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸ Εἰδικὸν κατὰ Ταμείου Μητρώον.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ταμείου πληρωμῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνταξιούχων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκαστοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ ἑρμῆδιον Ὑπουργείου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους.

3. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ἀπορροαὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τῶν ὁρρέων ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐδαφίον 4 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Νόμου 6254 καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. 6336 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ :

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζεται ἐκαστοῦ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων βοηθημάτων καὶ μερισμάτων, ἐπιτροπομένης τῆς ταύτης πληρωμῆς καὶ μέσῳ τῶν Μετοχικῶν Ταμείων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, Στρατοῦ Ἑλησῆς καὶ Βασιλικῶν Ναυτικῶν, Ταχυδρομικῶν Ταμειωτηρίων, Ταχυδρομικῶν Πραξείων, Τροποδίων ἢ ἄλλων ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῆς ταύτης εἰς τὴν κατοικίαν τῶν συνταξιούχων διὰ ταχυδρομικῶν ἢ

οικονομικών επιταγών εκδιδόμενων επί παγίου τέλους δραχμῶν πέντε.

2. Ἐκαστος συνταξιούχος ἐφοδιαζέται παρὰ τοῦ ἠρμοδίου Ὑπουργείου καὶ μέσῳ τῶν οἰκείων Δημοσίων Ταμείων ἢ ἄλλων Ὁργανισμῶν κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθέντα δι' εἰδικῶν δελτίων ταυτότητος. Κατὰ τὴν παράδοσιν τούτων ἐπικολλᾶται χαρτόσημον δραχμῶν δέκα (10). Ἐν περιπτώσει ὀπωλείας, φορᾶς ἢ κατ' εἰσδησίαν τρόπον ἀντικαταστάσεως τοῦ δελτίου τούτου χορηγείται ἕτερον ἐφ' ᾧ ἐπικολλᾶται χαρτόσημον δραχμῶν τριάκοντα (30).

Ἡ ὡς ἀνωτέρω διατίμησις ὡς καὶ τὸ πάγιον τέλος τῶν ταχυδρομικῶν ἢ τραπεζικῶν επιταγῶν, δύναται νὰ μεταβάλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 16.

Διὰ τὴν ταχύτερον ἀνοπροσαρμογὴν τῶν συντάξεων τῶν παχύνουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος π.κ.κ.κ. συνταξιούχων δύναται νὰ συγκροτῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Ἐλεγκτικῇ Συνεδρίῳ καὶ τῇ Γεν. Διοικήσει Δημοσίου Λογιστικοῦ, Συνεργείᾳ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἐργαζομένων τὰς ἀπαρτυρωμένας ὥρας, ἐπὶ τριῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ ὀποζημίωσις τούτων.

Ἄρθρον 17.

Ἐκρίνεται οἱ γινόμεναι προκαταβολαὶ εἰς τοὺς καταδιδόμενους ἢ ἀποκαρθεύοντας διὰ τὸ νήματα τῆς 1ης Μαρτίου 1935, καὶ ὁ ποσὸν δὲν ἐτακτοποιήθησαν αὐταί, εἴτε λόγω ἀπονομῆς συντάξεως μικροτέρας τῆς χορηγηθείσης προκαταβολῆς εἴτε λόγω μὴ ἀπονομῆς συντάξεως.

Τα προκαταβληθέντα ποσὰ βεβαιοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς βάρος τῶν λαβόντων ταῦτα καὶ εἰσπράττονται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας. Διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς δημοσίας διαχειρίσεως ἐκδίδονται εἰς βάρος εἰδικῆς πιστώσεως ἀναρρυθμένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, βάσει τῶν εἰς γείρας τῶν ταμίων εὑρισκομένων προσωρινῶν ἐξοφλητικῶν ὑποδείξεων τῶν λαβόντων τὰς προκαταβολὰς.

Ὅμοιως κυροῦνται οἱ ὑπ' ἀρ. 40 τῆς 1ης Συνεδριάσεως τῆς 13/6/36 καὶ 43 τῆς 12ης Συνεδριάσεως τῆς 27/1/37 τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου, δι' ἣν ὑπογράφηται αἰτήσεις τοῦ προσωρινοῦ ἐπιδόματος τῶν στρατιωτικῶν συνταξιούχων τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. τῆς 6/1/35, «περὶ ρυθμίσεως κλπ.».

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ συντάξεις αἱ ἀπονεμηθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κρητικῆς ἢ Σαμιατικῆς Πολιτείας ὡς καὶ αἱ ἀπονεμηθεῖσαι δυνάμει τοῦ ἐδ. 1 περίπτ. γ' τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. ΒΡΟΣΤ' τοῦ 1893 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου ΓΟΕ' τοῦ 1910 μεταβιβάζονται ἀπὸ 1/1/39 εἰς τὴν ὀικογενεῖαν τῶν συνταξιούχων κατὰ τὰς κειμένας περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει διατάξεις.

2. Ὅμοιως μεταβιβάζονται κατὰ τὰς περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. 749 τοῦ 1908 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας χορηγηθέντα βοηθήματα εἰς τοὺς ὁγωνιστάς τῶν Ἐπαναστάσεων τοῦ 1866, 1878, 1896 καὶ 1897, μετατρεπόμενα ἐφεξῆς εἰς ἰσοδίας συντάξεις.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. τῆς 19/11/1935 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀγωνιστάς κλπ.» ὡς συνεπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀν. Νόμου 78/36, ὑπάγονται καὶ αἱ οἰκονομικαὶ τῶν σταθισμένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου ἀπονομιστῶν.

4. Ἡ ἀλφύβητος ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Α. Νόμου 492/37 εἶναι, ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν τῇ Νόμῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἀξιωματικῶν ἀποκτοῦσι ἐν πάσῃ περιπτώσει δικαίωμα συντάξεως.

5. Ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος Ἀλεξ. Ρώμα, φονευθέντες

κατὰ τὸν πόλεμον 1912-13 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν πίνακα φονευθέντων ἐθελοντῶν, ἐξαιρουμένων ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν οἱ μὲν ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ πρὸς ἀρχηγούς, οἱ δὲ κατώτεροι πρὸς ὀπλαρχηγούς α' τάξεως τῆς συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν, κανονισμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 78 τοῦ 1936.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ δικαιωθέντες συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὡς πάχοντες ἐκ τῆς ἀσθενείας τῆς Ἀέρας καὶ κατὰ τὴν μετογενεστέρως ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Επιτροπῆς προκληθείσης τῇ αἰτίᾳ αὐτῶν, ἀπαρτιζόμενοι ὡς οὐδέποτε πάσχοντες ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀσθενείας, ἀποβάλλουσι τὸ κτηθὲν δικαίωμα συντάξεως, ὑποχρεούμενοι συγγρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ὑλικήρου τῆς μέχρι σήμερον ληφθείσης συντάξεως.

2. Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένους παρέχεται σύνταξις ἀποστρατείας ἀρχομένη, ἀφ' ἧς ἀπεστρατεύθησαν καὶ ἀνολόγως πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας τῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Ἡ σύνταξις αὕτη συμψηφίζεται ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀρρυθωστικῶς ληφθεῖσαν ταυτέτην.

Ἄρθρον 20.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν οὐραμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ν' ἀναγνωρισθῶσι ἀναδρομικῶς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεις διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τῆς διετίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ἀπονεμύσεως ἢ αὐξανούσης τὴν σύνταξιν.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ περιελεύσεως τῶν δικαιολογητικῶν περὶ ἀπονομῆς ἢ αὐξήσεως τῆς συντάξεως, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδόσιν τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπὲρ ἐκτελεσθεῖσαι ἐν μέρει πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δι' ὧν ἀναγνωρίζονται δικαιώματα συντάξεως πέραν τῆς διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῶν ὡς ὅλῳν πράξεων ἢ ἀποφάσεων ἐκτελοῦνται διὰ τῆς καταβολῆς συντάξεως ἀναδρομικῶς μόνον διὰ μίαν διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὡς εἰρηται, πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Α. Ν. 977 τοῦ ἔτους 1937 ἰσχύει, οὐ μόνον διὰ τοὺς ὑπλίτας ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀνθυπαπιστάς καὶ ἀξιωματικούς καὶ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους τοιοῦτους, ὡς καὶ διὰ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν.

Ἡ τροποποιημένη παράγραφος ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ ὁ Α. Ν. 977.

Εἰς τὸν ἀνωτέρω περιορισμὸν ὑπόκεινται καὶ αἱ συντάξεις αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι μὲν διὰ πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ μὴ πληρωθεῖσαι εἰσέτι, ἐφ' ὅσον θοροῦσι τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀναφερομένους.

Ἄρθρον 21.

1. Συντάξεις ἢ παντὸς εἶδους βοηθήματα μὴ εἰσπραχθέντα δι' εἰσδησίαν λόγον ἐντὸς ἐνὸς ἔτους παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἐνίσχυσις αὕτη παραγραφὴ ἀρρετίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς ἐν ἀπορᾷ ἢ ὑπὸ πληρωμῇ συντάξεως ἢ βοηθήματος ἀνεκπληρωτῶς ἂν ταῦτα ἐνεστέλησαν ἢ μὴ, ἢ ἀνεστέλησαν ἐπὶ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ μὴ ἠρμοδίου Ταμείου, ἢ ὀπωσθήκατε ἐσφαλμένως.

2. Αἱ κατὰ τὴν τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων ἐντελλόμεναι δεδουλευμένα συντάξεις παραγράφονται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος εἰς τὸ Ταμεῖον.

3. Αἱ ὀπωσθήκατε ὀφειλόμεναι συντάξεις, ἔστω καὶ μὴ ἀναγνωρισθεῖσαι εἰσέτι, τῶν ἀποδιδόντων, καταβάλλονται εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐντὸς ἐξομῆτος ἀπὸ τοῦ θανά-

του τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, αἰτῶνται ἐγγράφως τὴν πληρωμὴν ἢ ἀναγνώρισιν τῶν συντάξεων, συνυποβάλλοντες τῇ αἰτήσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἢ τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον σχετικὴν ληξιαρχικὴν πράξιν θανάτου.

4. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδάφια παραγραφῶν ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἄρθρων 26 καὶ 59 τοῦ Δ) τος τῆς 31) 10) 35 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν. Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχωσιν ἐπιτροπὴν, ἢ κηδεμόνα, ἢ ἀντιλήπτορα, ἢ παραγραφὴ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξὶ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριόριστως ἱκανὰ ἢ ἐκτῆσαντο ἐπιτροπὴν, κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα κέκτῃται τὴν ἱκανότητα δικαστικῆς παραστάσεως.

5. Αἰτήσεις τοῦ δικαιούχου περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης συντάξεως, βοηθήματος ἢ ἐπιδόματος, υποβαλλομένη πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ὡς ἄνω ἐνιαυσίου προθεσμίας διακόπτεται τὴν παραγραφὴν δι' ἑν εἰσέτι ἔτος.

6. Τὰ ἄρθρα 79, 80 καὶ 81 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' «περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 5127 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 22.

Τὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου καταβαλλόμενα εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐπιδόματα πάσης φύσεως, ἅτινα δὲν χρήζουσιν ἀναγνώρισεως παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἑλέγχου Συντάξεων εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περιελεύσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἢ τὸ Ταμεῖον Θυμ. Πολέμου, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως μετὰ πλήρων δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἀναγνώρισις ὑπὲρ συνταξιούχων τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου χορηγουμένων ἐπιδομάτων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δυναμένου καὶ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην. Αἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ. Θ. Π., δι' ὧν ἀπερρίφθησαν αἰτήσεις περὶ ἀναγνώρισεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιδομάτων θεωροῦνται νόμιμοι.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἐπιδόματα μὴ εἰσπραχθέντα ἐνὶ ὁδοῦ ἐνδὸς ἑταυρῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τίτλου πληρωμῆς εἰς τὸν ἐνεργούντα τὴν πληρωμὴν ὀργανισμόν, παραγράφονται. Αἰτήσεις τοῦ δικαιούχου υποβαλλομένη πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐνιαυσίου προθεσμίας διακόπτεται τὴν παραγραφὴν δι' ἑν ἔτος.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 24.

Αἰτήσεις περὶ ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως, ἐπιδόματος, ἢ βοηθήματος, ἢ πληρωμῆς ἀναγνωρισθέντων ἢ καθυστερουμένων τοιούτων, υποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν παρὰ παντὸς τρίτου, οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα παραγί, οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ εἰδικοῦ πληρεξουσίου παρέχοντος τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς ἐπιβίωξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφερομένων. Αἰτήσεις, αἵτινες ἐγκρημοῦσιν εἰσέτι, κρίνονται κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Α. Ν. 22) 11) 35 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων διατάξεων» προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐδαφίῳ ἀναφερόμενοι δικαιούχων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο συντάξεως ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 24) 6) 35 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως κλπ.» προβλεπομένης ἀποζημιώσεως. Οἱ ἤδη δικαιωθέντες ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν Α. Ν. 24) 6) 35 καὶ συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχουσιν ἐφ' ἅπασι δικαιώμα ἐπιλογῆς μεταξὺ ἀποζημιώσεως καὶ συντάξεως.

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1935 Διατάγματος «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α) Δὲν καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου διπλῇ σύνταξις ἢ σύνταξις καὶ ἀποδοχαὶ συγχρόνως. Ὡς ἀποδοχαὶ νοοῦνται πᾶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν εἰς ἀντάλλαγμα προσφερομένης ὑπηρεσίας ὑπὸ ὑπαλλήλου μονίμου, ἐκτάκτου, ἡμερομισθίου ἢ ἐπὶ συμβάσει ὑπὸ μορφὴν τακτικῶν ἀποδοχῶν ἢ μηνιαίας ἢ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἢ ἀντιμισθίας.

Δὲν καταβάλλεται ὡσαύτως ἡ σύνταξις, ἐὰν ὁ συνταξιούχος διατελῇ εἰς μὴ δημοσίαν ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 2, 3, 13 καὶ 44 ἀναφερομένων καὶ ἐν γένει λογιζομένην δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου συντάξιμον.

2. Ἐκπνέχεται ἐν ἰσχύϊ καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε καταργηθέν τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Διατάγματος, «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Ἑποικισμοῦ», ἐπεκτεινομένης τῆς ἐφαρμογῆς τούτου καὶ διὰ τοὺς ὑπηρετούντας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 28 Ν) βρίου 1927 Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῆς ὑπηρεσίας Ἑποικισμοῦ» ὡς καὶ τοὺς δυνάμει τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1935 Α. Ν. «περὶ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κλπ.». Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. προβλεπόμενον ὅριον τῶν δραχμῶν 8.000 αὐξάνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς δραχμὰς 10.000 μηνιαίας.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Δ) τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» τροποποιεῖται, ἀφ' ἧς ἰσχυρὸς ὡς ἀκολούθως :

Οἱ Ὑπουργοί, ἐξομοιουμένης τῆς παραιτήσεώς των ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως πρὸς ἀπέλυσιν καὶ μὴ ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 10, τοῦ ἄρθρου 14, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 11 § 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 4 Ἰουνίου 1935 «περὶ ὑλικῆς καὶ ἡθικῆς κλπ.», τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1935 Ν. Δ. «περὶ ἀναγνώρισεως ὡς συνταξιῶν χρόνου κλπ.», καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 977 τοῦ 1937.

Ἡ αὐτὰ διατάξεις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ